

Kázeň z ev. Sl. Božích, BA (Lamač/NK), 14. 7. 2024,
10.00/18.00,
7. nedeľa po Svätej Trojici, ES: 210, 284, 445, A 89,
Žalm 66, 1 - 9

Marek 8, 1 - 9: „¹ V tých dňoch, keď sa zase zišiel veľký zástup a nemali čo jesť, privolal si učeníkov a povedal im: ² Lúto mi toho zástupu, lebo už tri dni zotrývajú so mnou a nemajú čo jesť. ³ Ak ich hladných prepustím domov, poomdlievajú po ceste, lebo niektorí z nich sú zďaleka. ⁴ Odvetili Mu učeníci: Ako a kto ich bude môcť nasýtiť chlebom v tomto pustom kraji? ⁵ Nato sa ich opýtal: Koľko máte chlebov? Odpovedali: Sedem. ⁶ Rozkázal teda zástupu posadiť sa na zem. Potom vzal tých sedem chlebov, dobrorečil, lámal a dával učeníkom, aby ich podávali, a oni ich rozdávali ľudu. ⁷ Mali aj niekoľko rybičiek. Aj tie požehnal a kázal rozdávať. ⁸ I jedli a nasýtili sa. Ešte aj sedem košov zvyškov nazbierali. ⁹ Bolo ich asi štyritisíc. Potom ich prepustil.“

Milí bratia a milé sestry!

Biblické posolstvo je vyvážené. Na jednej strane v Písme svätom čítame: „Nie

samým chlebom bude človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z úst Božích“ (Mt 4, 4). A tiež: „Nebudte ... ustarostení a nehovorte: Čo budeme jesť? alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa budeme odievať?“ (Mt 6, 31)

Na druhej strane je Pánovi Ježišovi ľúto, že veľký zástup ľudí - Jeho nasledovníkov - nemá čo jesť (Mk 8, 1 - 2). **Spasiteľ Ježiš**, v ktorom sa Slovo stalo telom, **nepodceňuje najzákladnejšie potreby nášho tela**. Vie, že potrebujeme evanjelium - chlieb pre srdce a dušu, ale vie, že potrebujeme i každodenný pokrm, aj čosi do žalúdka - výživu na cestu. **Pán Ježiš ako prvý citlivo vníma momentálnu núdzu zástupu**. O to viac, že ľudia sú s Ježišom už tretí deň a - aj keď si čosi pod zub so sebou priniesli - ich zásoby sa minuli.

So súcitom Pána Ježiša kontrastuje skepsa učeníkov. Pochybujú o Ježišovej moci: „Ako a kto ich (4-tisícový zástup) bude môcť nasýtiť chlebom“ (Mk 8, 4). **Zveličujú okolnosti** - hľadajú len na tisíce hladných ľudí v pustom kraji (v. 4). **Vidia iba svoje obmedzené zdroje:** sedem chlebov (v. 5) **Zabudli, že pred časom už boli v podobnej situácii**, keď sa stali svedkami

ako Ježiš nasýtil 5000 ľudí (Mk 6,30 - 44), **no túto lekciu viery nepochopili** (Mk 6, 52).

Dobre to poznáme: pocit, že ako cirkevný zbor či cirkev nemáme iným veľmi čo dať. Ako učeníkov vtedy, i **mnohých kresťanov dnes zvierajú pochybnosti a bezradnosť. Vidíme len ťažkosti a naše obmedzené prostriedky. Už omnoho menej Pánovu moc** a fakt, že **to zásadné, čo potrebujeme, je Ježišovo zľutovanie, to, aby sa On vo svojom milosrdenstve ujal našich skromných prostriedkov.**

Príbehy o nasýtení sú v Biblii zaznamenané viac ráz (napr.: 2M 16; 1Kr 17; 1Kr 19, 4 - 8; 2Kr 4, 42 - 44; Mt 14, 13 - 21; L 9, 10 - 17; J 6, 1 - 15; Mt 15, 32 - 39). Zrejme aj preto, aby sme sa si osviežili pamäť a uvedomili si, že **to najdôležitejšie, čo máme dať ľuďom, máme so sebou.**

Zázrak je v tom, vkladať do Ježišovej ruky s dôverou to málo, čo máme. To je princíp: keď Pánovi dáme naše nepatrné prostriedky, keď budeme stáť o to, aby sa priznal k našej službe, aby sa On vložil do diela, ktoré konáme, bude to stačiť. On so svojim zľutovaním a milosrdenstvom, nám dá vydržať až do konca. Napokon nik

neodíde naprázdno, nikto od Ježiša neodíde hladný a bez nádeje. Možno sú to niekedy nervy, no princíp platí: odovzdávajme to, čo máme Pánovi a On bude konať.

„Potom (Ježiš) vzal tých sedem chlebov, dobrorečil, lámal a dával učeníkom, aby ich podávali, a oni ich rozdávali ľudu“ - tu **evanjelium mieri k Večeri Pánovej.** Pri nej prestierame stôl, prinášame svoje skromné dary a zverujeme ich do Kristových rúk. **On spôsobí, že sa stávame hosťami a prijmeme viac požehnaní, ako by sme si dokázali predstaviť.** Pri stolovaní - nasýtení zástupu v našom príbehu - víno dočasne nahradzujú ryby. Pán *„aj tie (rybičky) požehnal a kázal rozdávať. I jedli a nasýtili sa. Ešte aj sedem košov zvyškov nazbierali“* (Mk 8, 7 - 8). **Sedem znamená plnosť.** Dôležitá je zmienka o **porciách nazvyš.** Tie **znamenajú otvorenosť spoločenstva, aby bolo schopné a ochotné prijímať medzi seba aj ďalších.**

Božie požehnanie zachraňuje - to je posolstvo tohto príbehu i téma dnešnej 7. nedele po Sv. Trojici. Pripomína, že **napriek mnohým lekciám viery, ktoré už máme za sebou, treba našu vieru, lásku a nádej**

v Krista nanovo živiť, neustále ich posilňovať. Nik tieto dary nemá uložené v srdci raz navždy bez toho, aby sa o ne nebolo potrebné starať. **Kto sa stará predovšetkým, je Ježiš sám. Preto k Nemu prichádzajme čo najčastejšie.** V Jeho blízkosti, keď sa Ním necháme sýtiť, je zábrana proti omdlietiu na ceste (v. 3), pred stratou dôvery a lásky.

Skôr, ako Pán Ježiš prepustil svojich nasledovníkov, nasýtil ich. Jeho pokrm je potravou na cestu k ľuďom, ktorí zatiaľ stále nevedia, kto je chlieb života (J 6, 35), z Koho zdrojov žijeme. V sile pokrmu, ktorý nám dáva Kristus, máme ísť medzi ľuďmi s dobrou správou – s evanjeliom. A poznove sa k Pánovi vracáť a „natankovať“. Veď Jeho požehnanie zachraňuje – nás a, veríme, ešte aj mnohých ďalších. Amen.

S použitím: František Plecháček, kázeň na Mk 8, 1 – 9 v: *Provázky víry* (vyd. Kalich, Praha 2015);

Jiří Mrázek: *Markovo evangelium 1 – 8* (vyd. Jan Keřkovský – Mlýn, Jihlava 2018);

Ľudovít Fazekaš: *Syn človeka – okienka do tajomstva osoby Ježiša Krista na základe Evanjelia podľa Marka* (vyd. Združenie Ježiš pre každého, Levice 1992);

Nico ter Linden: *Povídá se... podle Marka a podľa Matouše* (vyd. EMAN, Benešov 2009);

Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár